

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (αναιρετικό τμήμα)
της 19ης Νοεμβρίου 2009*

«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι —
Βαθμολόγηση — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Περίοδος
αξιολογήσεως 2004 — Υποχρέωση του Δικαστηρίου Δημόσιας
Διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις του»

Στην υπόθεση T-50/08 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας
Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δευτερο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2007,
F-34/06, Μιχαήλ κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-377 και
II-A-1-2077),

Χρήστος Μιχαήλ, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Χ. Μειδάνη,
δικηγόρο,

αναιρεσείων,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J. Curral
και την K. Herrmann, επικουρούμενους από τον Ε. Μπουρτζάλα, δικηγόρο,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(αναιρετικό τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, J. Azizi και I. Pelikánová (εισηγήτρια),
δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Ο αναιρεσείων, Χρήστος Μιχαήλ, ζητεί δυνάμει του άρθρου 9 του παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2007, F-34/06, Μιχαήλ κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-377 και II-A-1-2077, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή πρωτόδικη απόφαση), περί απορρίψεως της προσφυγής του με αίτημα, αφενός, να ακυρωθούν τόσο η έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας του για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2004 (στο εξής: ΕΕΣ 2004) όσο και η από 4 Νοεμβρίου 2005 απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής του ενστάσεως κατά της ΕΕΣ 2004 και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει το ποσό των 120 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη από την ΕΕΣ 2004.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των επίδικων πραγματικών περιστατικών (στο εξής: ΚΥΚ), ορίζει:

«Η ικανότητα, η απόδοση και η συμπεριφορά στην υπηρεσία κάθε υπαλλήλου, αποτελούν το αντικείμενο περιοδικής εκθέσεως που συντάσσεται τουλάχιστον ανά διετία, κατά τα προβλεπόμενα από κάθε όργανο [...]».

- 3 Στις 23 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση περί θεσπίσεως γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ (στο εξής: ΓΕΔ).
- 4 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, των ΓΕΔ, στην αρχή κάθε έτους γίνεται αξιολόγηση των υπαλλήλων. Η περίοδος αναφοράς εκτείνεται από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους. Προς τούτο, καταρτίζεται για κάθε υπάλληλο ετήσια έκθεση, καλούμενη έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας (στο εξής: ΕΕΣ).
- 5 Το παράρτημα ΙΙ των ΓΕΔ περιέχει υπόδειγμα του ειδικού εντύπου της ΕΕΣ που προβλέπει τρεις χωριστές βαθμολογικές κλίμακες για τους τρεις τομείς αξιολογήσεως, με άριστα το 10 για την απόδοση, το 6 για την ικανότητα και το 4 για τη συμπεριφορά στην υπηρεσία.
- 6 Όσον αφορά τη διαδικασία αξιολογήσεως, τα άρθρα 2 και 3 των ΓΕΔ προβλέπουν ότι σε αυτήν μετέχουν, πρώτον, ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής, ο οποίος είναι, κατά γενικό κανόνα, ο προϊστάμενος μονάδας ως άμεσος ιεραρχικώς προϊστάμενος του αξιολογούμενου υπαλλήλου, δεύτερον, ο δευτεροβάθμιος βαθμολογητής, ο οποίος είναι, κατά γενικό κανόνα, ο διευθυντής ως άμεσος

ιεραρχικώς προϊστάμενος του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή και τρίτον, ο κατ' έφεση βαθμολογητής, ο οποίος είναι, κατά γενικό κανόνα, ο γενικός διευθυντής ως άμεσος ιεραρχικώς προϊστάμενος του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή.

- 7 Όσον αφορά τις λεπτομέρειες της διαδικασίας αξιολογήσεως, το άρθρο 8, παράγραφος 4, των ΓΕΔ ορίζει ότι ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής ζητεί από τον υπάλληλο να καταρτίσει εγγράφως, εντός οκτώ εργάσιμων ημερών την αυτοαξιολόγησή του, η οποία ενσωματώνεται ακολούθως στην ΕΕΣ. Το αργότερο δέκα ημέρες μετά την υποβολή εκ μέρους του υπαλλήλου της αυτοαξιολογήσεώς του, ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής τον καλεί επισήμως σε συζήτηση η οποία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, τέταρτο εδάφιο, των ΓΕΔ, αφορά τρία ζητήματα: την αξιολόγηση των υπηρεσιών που παρέσχε κατά την περίοδο αναφοράς, τον καθορισμό στόχων για το επόμενο έτος και την κατάρτιση σχεδίου επαγγελματικής εκπαίδευσως. Μετά τη συζήτησή του με τον υπάλληλο, ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής καταρτίζει από κοινού με τον δευτεροβάθμιο βαθμολογητή την ΕΕΣ. Ο αξιολογούμενος υπάλληλος έχει δικαίωμα να ζητήσει επίσημη συνάντηση με τον δευτεροβάθμιο βαθμολογητή ο οποίος δύναται είτε να τροποποιήσει είτε να επιβεβαιώσει την ΕΕΣ. Ακολούθως, ο αξιολογούμενος υπάλληλος μπορεί, με αίτημά του προς τον δευτεροβάθμιο βαθμολογητή, να ζητήσει γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για θέματα αξιολογήσεως του άρθρου 9 των ΓΕΔ (στο εξής: ΕΙΕ), η οποία εξετάζει αν η ΕΕΣ καταρτίστηκε δίκαια, αντικειμενικά, υπό την έννοια ότι στηρίζεται, κατά το μέτρο του δυνατού, σε πραγματικά στοιχεία, και σύμφωνα προς τις ΓΕΔ και τον οδηγό βαθμολογήσεως. Η ΕΙΕ διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη βάσει της οποίας ο κατ' έφεση βαθμολογητής είτε τροποποιεί είτε επιβεβαιώνει την ΕΕΣ· σε περίπτωση που αποστεί από τις περιεχόμενες στην εν λόγω γνωμοδότηση συστάσεις, ο κατ' έφεση βαθμολογητής οφείλει να αιτιολογήσει την απόφασή του.

- 8 Τέλος, το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, των ΓΕΔ ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση μεταθέσεως υπαλλήλου εντός της ίδιας Γενικής Διευθύνσεως ή υπηρεσίας ή σε περίπτωση αλλαγής του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή δεν καταρτίζεται ενδιάμεση έκθεση. Ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής καταρτίζει απλοποιημένη έκθεση η οποία αφορά αποκλειστικώς την απόδοση, τις ικανότητες και τη συμπεριφορά του υπαλλήλου στην υπηρεσία. Η απλοποιημένη

έκθεση δεν περιλαμβάνει βαθμό. Γνωστοποιείται στον υπάλληλο ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του στο προβλεπόμενο προς τούτο τμήμα του οικείου εντύπου. Ακολούθως, ενσωματώνεται στην [ΕΕΣ] ή στην επόμενη ενδιάμεση έκθεση.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 9 Το ιστορικό της διαφοράς εκτέθηκε στις σκέψεις 10 έως 21 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης ως εξής:
  - «10 Κατά το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2004 (στο εξής: περίοδος αναφοράς), ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) υπήρξε υπάλληλος της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) “Γεωργία” της Επιτροπής με βαθμό Α 4 (ο οποίος από 1ης Μαΐου 2004 μετονομάστηκε σε Α*12).
  - 11 Κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, η μονάδα στην οποία τοποθετήθηκε ο προσφεύγων ήταν, κατ’ αυτόν, η μονάδα J.1 “Συντονισμός οριζόντιων ζητημάτων σχετικά με την εκκαθάριση λογαριασμών” (στο εξής: μονάδα J.1), κατά δε την Επιτροπή, η μονάδα I.5 “Προσωπικό και διοίκηση” (στο εξής: μονάδα I.5) της ΓΔ “Γεωργία”.
  - 12 Με απόφαση της 19ης Μαΐου 2004, ισχύουσα αναδρομικά από 1ης Μαΐου 2004, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε στη μονάδα E.2 “Δημοσιονομικός συντονισμός της αγροτικής ανάπτυξης” (στο εξής: μονάδα E.2), η οποία υπάγεται στη διεύθυνση F “Οριζόντιες πτυχές της αγροτικής ανάπτυξης” (στο εξής: διεύθυνση F) της ΓΔ Γεωργίας.
  - 13 Στις 15 Φεβρουαρίου 2005, ο προϊστάμενος της μονάδας I.5 κατάρτισε για τον προσφεύγοντα απλοποιημένη έκθεση, η οποία αφορούσε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004 (στο εξής: απλοποιημένη έκθεση για το 2004).

- 14 Στις 11 Μαρτίου 2005, ο προϊστάμενος της μονάδας F.2 κατάρτισε το σχέδιο της ΕΕΣ του προσφεύγοντος για το 2004. Με το σχέδιο αυτό πρότεινε συνολική βαθμολογία 13,5/20 για τον προσφεύγοντα, ήτοι 6/10 για την απόδοσή του, 4,5/6 για τις ικανότητές του και 3/4 για τη συμπεριφορά του στην υπηρεσία.
- 15 Στις 15 Απριλίου 2005, ο προϊστάμενος της διευθύνσεως F τροποποίησε, ως δευτεροβάθμιος βαθμολογητής, τη συνολική βαθμολογία του προσφεύγοντος, βαθμολογώντας τον με 14/20, ήτοι με 6,5/10 για την απόδοση, 4,5/6 για τις ικανότητες και 3/4 για τη συμπεριφορά στην υπηρεσία.
- 16 Κατόπιν της υποβολής εκ μέρους του προσφεύγοντος αιτήσεως αναθεωρήσεως στις 22 Απριλίου 2005, ο δευτεροβάθμιος βαθμολογητής επιβεβαίωσε την ως άνω βαθμολογία.
- 17 Στις 10 Μαΐου 2005, ο προσφεύγων αρνήθηκε να υπογράψει την ΕΕΣ 2004 και ζήτησε να γνωμοδοτήσει η ΕΙΕ.
- 18 Κατά τη συνεδρίαση της 18ης Μαΐου 2005, η ΕΙΕ εξέτασε την ΕΕΣ του προσφεύγοντος για το 2004 και κατέληξε, με ομόφωνη γνωμοδότησή της, ότι “οι λόγοι [που προέβαλε ο προσφεύγων] ήταν αβάσιμοι”.
- 19 Στις 8 Ιουνίου 2005, ο κατ’ έφεση βαθμολογητής επιβεβαίωσε την ΕΕΣ 2004, η οποία κατέστη, κατόπιν τούτου, οριστική.
- 20 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 22ας Ιουλίου 2005, το οποίο πρωτοκολλήθηκε αυθημερόν στη ΓΔ “Προσωπικό και διοίκηση”, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ζητώντας την ακύρωση της ΕΕΣ 2004.
- 21 Με την από 4 Νοεμβρίου 2005 απόφασή της, η οποία κοινοποιήθηκε ακολούθως στις 7 Νοεμβρίου, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) απέρριψε τη διοικητική αυτή ένσταση.»

Η πρωτόδικη διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) στις 3 Φεβρουαρίου 2006, ο αναιρεσείων ζήτησε να ακυρωθούν τόσο η ΕΕΣ 2004 όσο και η από 4 Νοεμβρίου 2005 απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής του ενστάσεως κατά της ΕΕΣ 2004, καθώς και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει το ποσό των 120 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη από την ΕΕΣ 2004.
- 11 Προς στήριξη των δύο πρώτων αιτημάτων του, ήτοι του αιτήματος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 και του αιτήματος ακυρώσεως της απορριπτικής αποφάσεως της 4ης Νοεμβρίου 2005 επί της διοικητικής του ενστάσεως κατά της ΕΕΣ 2004, ο αναιρεσείων προέβαλε κυρίως δύο λόγους ακυρώσεως, ισχυριζόμενος, πρώτον, ότι κατά την κατάρτιση της ΕΕΣ 2004 αγνοήθηκε «παντελώς» η περίοδος από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, και, δεύτερον, ότι τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν από 1ης Μαΐου 2004 δεν αντιστοιχούσαν στον βαθμό του. Εξάλλου, ο αναιρεσείων προέβαλε και σειρά άλλων λόγων ακυρώσεως που αφορούσαν, αντιστοίχως, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ηθική παρενόχληση, παραβίαση της «γενικής αρχής της δίκαιης και επεικούς μεταχειρίσεως του προσωπικού της Επιτροπής», παραβίαση της γενικής αρχής της χρηστής διοικήσεως και κατάχρηση εξουσίας.
- 12 Με τη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο ΔΔ έκρινε ότι τα δύο πρώτα αιτήματα του αναιρεσείοντος είχαν αμφότερα ως αντικείμενο την ακύρωση της ΕΕΣ 2004.
- 13 Με τη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο ΔΔ κατέληξε ότι το αίτημα αυτό δεν έπρεπε να ευδοκιμήσει, δεδομένου ότι όλοι οι λόγοι ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 ήσαν απορριπτέοι.

- 14 Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο ΔΔ έκρινε, με τις σκέψεις 30 έως 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, που στηριζόταν στο ότι κατά την κατάρτιση της ΕΕΣ 2004 αγνοήθηκε «παντελώς» η περίοδος από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, έπρεπε να απορριφθεί για τους ακόλουθους λόγους:
- «30 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση περί του ότι οι βαθμολογητές δεν έλαβαν υπόψη, κατά την κατάρτιση της ΕΕΣ 2004, την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει τόσο από τη δικογραφία όσο και από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά την περίοδο αυτή δεν ανατέθηκε στον προσφεύγοντα κανένα καθήκον βάσει του οποίου θα μπορούσε να αξιολογηθεί.
- 31 Συναφώς, [κατά τη νομολογία], η απόδοση, οι ικανότητες και η συμπεριφορά του υπαλλήλου στην υπηρεσία δεν είναι δυνατό να αξιολογηθούν αν δεν έχει ανατεθεί σε αυτόν κανένα καθήκον κατά την περίοδο αξιολογήσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 22ας Νοεμβρίου 2007, F-67/05, Μιχαήλ κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-375 και II-A-1-2063, σκέψη 33).
- 32 Επομένως, είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η ΕΕΣ 2004 είναι παράνομη διότι δεν αξιολογήθηκαν η απόδοση του, οι ικανότητές του και η συμπεριφορά του στην υπηρεσία κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004.
- 33 Όσον αφορά τις δύο άλλες αιτιάσεις που αντλούνται από το ότι, αφενός, η απλοποιημένη έκθεση για το 2004 καταρτίστηκε αναρμοδίως και, αφετέρου, τα περιεχόμενα στην εν λόγω έκθεση σχόλια ταυτίζονταν με εκείνα της ΕΕΣ 2003, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, είναι αδύνατη η αξιολόγηση του προσφεύγοντος για την περίοδο την οποία αφορά η απλοποιημένη αυτή έκθεση. Συνεπώς, αμφότερες οι αιτιάσεις πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελείς.»

- 15 Στη συνέχεια, το Δικαστήριο ΔΔ έκρινε, με τις σκέψεις 37 έως 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, που στηριζόταν στο ότι τα καθήκοντα που ανατέθηκαν στον αναιρεσιβαντα από την 1η Μαΐου 2004 δεν αντιστοιχούσαν στον βαθμό του, έπρεπε να απορριφθεί για τους ακόλουθους λόγους:

«37 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ο κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως επιτάσσει να μην ανατίθενται σε υπάλληλο καθήκοντα που, στο σύνολό τους, υπολείπονται προδήλως αυτών που αντιστοιχούν στον βαθμό και στη θέση του, λαμβανομένων υπόψη της φύσεώς, της σημασίας και της εκτάσεώς τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 1988, 19/87, Hecq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1681, σκέψη 7, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 16ης Απριλίου 2002, T-51/01, Fronia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-43 και II-187, σκέψη 53, και της 21ης Σεπτεμβρίου 2004, T-325/02, Soubies κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-241 και II-1067, σκέψη 56).

38 Εν προκειμένω, από το τμήμα 3.1 της ΕΕΣ 2004, το οποίο φέρει τον τίτλο “Περιγραφή της θέσεως”, προκύπτει ότι κατά την περίοδο από 1ης Μαΐου έως 31 Δεκεμβρίου 2004 ο προσφεύγων ασκούσε καθήκοντα υπολόγου και χρηματοοικονομικού συμβούλου και, υπό την ιδιότητα αυτή, του είχε ανατεθεί να συνδράμει τις αρμόδιες για τις διάφορες γεωγραφικές περιοχές μονάδες σε όλα τα ζητήματα που αφορούν χρηματοπιστωτικές συναλλαγές σχετικές με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και να εξετάζει όλες τις εντολές εισπράξεως που εκδίδονται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού. Επομένως, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι τα καθήκοντα αυτά υπολείπονται προδήλως εκείνων που αντιστοιχούν στη θέση διοικητικού υπαλλήλου με βαθμό Α*12, ενώ, αντιθέτως, από τη ληφθείσα κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 4, του ΚΥΚ και ισχύουσα για την περίοδο από 1ης Μαΐου 2004 έως 14 Απριλίου 2006 απόφαση της Επιτροπής της 14ης Απριλίου 2004 προκύπτει ότι τα καθήκοντα διοικητικού υπαλλήλου, βαθμού Α*12, μπορεί να συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην “παροχή συμβουλών προς γενική διεύθυνση ή διεύθυνση για συγκεκριμένα ζητήματα”. Επομένως, είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβιάσεως του κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως.

39 Το συμπέρασμα αυτό δεν θίγεται από το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι, σε αντίθεση προς τις αρμοδιότητες που του ανατέθηκαν από 1ης Μαΐου 2004, τα καθήκοντα που ασκούσε μέχρι το 2002 περιελάμβαναν τον συντονισμό προσωπικού. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, σε περίπτωση

μεταβολής των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε υπάλληλο, η εφαρμογή του κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως προϋποθέτει σύγκριση, όχι μεταξύ των τωρινών και των παλαιότερων καθηκόντων του ενδιαφερομένου, αλλά μεταξύ των τωρινών του καθηκόντων και του βαθμού του στην ιεραρχία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1992, Τ-59/91 και Τ-79/91, Ερρε κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-2061, σκέψη 49, και απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 25ης Ιανουαρίου 2007, F-55/06, De Albuquerque κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. Ι-Α-1-35 και ΙΙ-Α-1-183, σκέψη 74).

- 40 Ως εκ περισσού, υπογραμμίζεται ότι η ανάθεση στον προσφεύγοντα καθηκόντων που δεν αντιστοιχούν στον βαθμό και στη θέση του, καίτοι θα μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς κατά της αποφάσεως με την οποία του ανατέθηκαν τα καθήκοντα αυτά, δεν ασκεί αφ' εαυτής επιρροή για τη νομιμότητα της ΕΕΣ 2004, καθόσον η διοικητική αυτή πράξη αφορούσε, σύμφωνα με το άρθρο 43 του ΚΥΚ και το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, των ΓΕΔ, απλώς και μόνον την αξιολόγηση των ικανοτήτων, της αποδόσεως και της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος στην υπηρεσία.»
- 16 Τέλος, με τη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε ως απαράδεκτους τον τρίτο, τον τέταρτο, τον πέμπτο, τον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, με την αιτιολογία ότι διατυπώνονταν αορίστως στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής και, κατά συνέπεια, δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το οποίο κατά την ημερομηνία καταθέσεως του επίμαχου εν προκειμένω εισαγωγικού δικογράφου ίσχυε *mutatis mutandis* για το Δικαστήριο ΔΔ, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2004/752/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 2ας Νοεμβρίου 2004, για την ίδρυση Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 333, σ. 7).
- 17 Όσον αφορά το τρίτο αίτημα, ήτοι την καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως, το Δικαστήριο ΔΔ κατέληξε, με τις σκέψεις 46 και 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ήταν επίσης απορριπτέο στο μέτρο που, δεδομένου ότι ο αναιρεσιζήτορας ζητούσε την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που του προκάλεσε η ΕΕΣ 2004, το αίτημα αυτό συνδεόταν στενά με το αίτημα ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, το οποίο απορρίφθηκε ως αβάσιμο.

- 18 Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε την προσφυγή-αγωγή με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

1. Διαδικασία

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Ιανουαρίου 2008, ο αναιρεσείων υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 9 του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου, την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως.
- 20 Στις 3 Ιουλίου 2008, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως.
- 21 Με επιστολή που περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιουλίου 2008, ο αναιρεσείων ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 143, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να του επιτραπεί να υποβάλει υπόμνημα απαντήσεως. Με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2008, ο πρόεδρος του αναιρετικού τμήματος επέτρεψε στον αναιρεσείοντα να καταθέσει σύντομο υπόμνημα απαντήσεως επί των ζητημάτων του παραδεκτού και μόνον.
- 22 Στις 6 Οκτωβρίου 2008, ο αναιρεσείων κατέθεσε το υπόμνημά του απαντήσεως.
- 23 Στις 18 Νοεμβρίου 2008, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως.

- 24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (αναιρετικό τμήμα) διαπίστωσε ότι οι διάδικοι δεν είχαν υποβάλει αίτηση καθορισμού ημερομηνίας για επ' ακροατηρίου συζήτηση εντός της προθεσμίας ενός μηνός από την επίδοση του εγγράφου με το οποίο γνωστοποιήθηκε η περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και έκρινε ότι πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 146 του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία.
- 25 Σύμφωνα με το άρθρο 32 του Κανονισμού Διαδικασίας, δεδομένου ότι ένα μέλος του τμήματος κωλύοταν να παραστεί στη διάσκεψη και ο εισηγητής δικαστής ήταν ο νεότερος κατά την έννοια του άρθρου 6 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο αμέσως προηγούμενος κατά τη σειρά αρχαιότητας δικαστής απέσχε της διασκέψεως και οι διασκέψεις του Πρωτοδικείου συνεχίστηκαν με τη συμμετοχή των τριών δικαστών που υπογράφουν την παρούσα απόφαση.

2. Αιτήματα των διαδίκων

- 26 Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή·
  - να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ·
  - κατ' ουσίαν, να δεχθεί το σύνολο των αιτημάτων που υπέβαλε πρωτοδίκως·
  - να αποφανθεί κατά νόμον επί των δικαστικών εξόδων.
- 27 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·
  - να καταδικάσει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα.

3. Σκεπτικό

- 28 Με την αίτησή του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προσάπτει στο Δικαστήριο ΔΔ ότι κακώς απέρριψε την προσφυγή-αγωγή του. Προς στήριξη του αιτήματος αναιρέσεως της πρωτόδικης απόφασης, προβάλλει τέσσερις λόγους. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά, κατ' ουσίαν, παράλειψη απαντήσεως σε μία αιτίαση, παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ και των ΓΕΔ, εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, με συνέπεια την προσβολή των δικονομικών του δικαιωμάτων και την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, σε σχέση με την αιτίαση που προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, περί αποκρύψεως με την ΕΕΣ 2004 της καταστάσεως επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει ο αναιρεσείων μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά την απόρριψη της αιτιάσεως που προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, περί αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 30 Απριλίου 2004 (στο εξής: απλοποιημένη έκθεση για το 2004). Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και πεπλανημένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων κατά την απόρριψη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004. Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως αφορά, κατ' ουσίαν, εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας κατά την απόρριψη του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου και του έβδομου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004.
- 29 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αίτηση αναιρέσεως, όπως υποβλήθηκε εν προκειμένω, στρέφεται κατά της απορρίψεως εκ μέρους του Δικαστηρίου ΔΔ, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, του αιτήματος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 και δεν αφορά, επομένως, την απόρριψη, με την ίδια απόφαση, του αιτήματος του αναιρεσειόντος περί χρηματικής ικανοποιήσεως. Κατά την Επιτροπή, η αίτηση αναιρέσεως είναι απορριπτέα, στο μέτρο που το αντικείμενό της προσδιορίστηκε κατ' αυτόν τον τρόπο.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

- 30 Κατά το άρθρο 225 Α ΕΚ και το άρθρο 11, παράγραφος 1, του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου περιορίζεται σε νομικά ζητήματα και μπορεί να στηρίζεται σε λόγους που αφορούν αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου ΔΔ, πλημμέλειες κατά τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ οι οποίες θίγουν τα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου διαδίκου και παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Δικαστήριο ΔΔ. Επιπλέον, το άρθρο 138, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να περιέχει τους προβαλλόμενους νομικούς λόγους και επιχειρήματα.
- 31 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να προσδιορίζει επακριβώς τα επικρινόμενα στοιχεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η ανάρτηση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν με συγκεκριμένο τρόπο το αίτημα αυτό (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1996, C-19/95 P, San Marco κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4435, σκέψη 37, και απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 1998, C-8/95 P, New Holland Ford κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-3175, σκέψη 23).
- 32 Εν προκειμένω, μολονότι ο αναιρεσείων ζητεί, με την αίτησή του αναιρέσεως, την ολική αναίρεση της πρωτόδικης αποφάσεως και όχι, όπως υπονοεί η Επιτροπή, ενός τμήματός της, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι τέσσερις λόγοι που προβάλλει συναφώς στρέφονται αποκλειστικώς και μόνον κατά εκείνου του τμήματος του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στο οποίο το Δικαστήριο ΔΔ στήριξε την απόρριψη του αιτήματος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004. Οι λόγοι αυτοί δεν περιέχουν, αντιθέτως, ουδεμία επίκριση κατά της περιεχομένης στις σκέψεις 46 και 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αιτιολογίας με την οποία το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε το αίτημα που υπέβαλε ο αναιρεσείων για χρηματική ικανοποίηση, ούτε κατά της περιεχομένης στη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αιτιολογίας στην οποία στηρίχθηκε το Δικαστήριο ΔΔ για να καταλήξει, σιωπηρώς, ότι παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως της 4ης Νοεμβρίου 2005 περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως κατά της ΕΕΣ 2004.

- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη στο μέτρο που έχει ως αντικείμενο την αναίρεση της πρωτόδικης αποφάσεως, καθόσον το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε το αίτημα του αναιρεσιόντος για χρηματική ικανοποίηση και κατέληξε, κατ' ουσίαν, ότι δεν χρειαζόταν να αποφανθεί επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως της 4ης Νοεμβρίου 2005 περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως κατά της ΕΕΣ 2004.

Επί της ουσίας της αιτήσεως αναιρέσεως της πρωτόδικης αποφάσεως, κατά το μέτρο που το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως που αφορά, κατ' ουσίαν, παράλειψη απαντήσεως σε μία αιτίαση, παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ και των ΓΕΔ, εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, με συνέπεια την προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων του αναιρεσιόντος και την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, σε σχέση με την αιτίαση περί αποκρύψεως με την ΕΕΣ 2004 της καταστάσεως επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει ο αναιρεσιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004.

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 34 Με τον πρώτο λόγο, ο αναιρεσιών υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Δικαστήριο ΔΔ παρέλειψε να απαντήσει στην προβληθείσα με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 αιτίασή του περί αποκρύψεως με την ΕΕΣ 2004 της καταστάσεως επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004 και ότι, στο πλαίσιο αυτό επίσης, παρέβη το άρθρο 43 του ΚΥΚ και τις ΓΕΔ, εκτίμησε εσφαλμένως τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του και στήριξε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε αντιφατική αιτιολογία, με συνέπεια την προσβολή των δικονομικών του δικαιωμάτων και την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.
- 35 Πρώτον, ο αναιρεσιών ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο ΔΔ δεν απάντησε στην προβληθείσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 αιτίασή του περί αποκρύψεως με την ΕΕΣ 2004 της καταστάσεως επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004, περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας η Επιτροπή δεν του ανέθεσε κανένα καθήκον προς εκτέλεση. Ειδικότερα, φρονεί ότι δεν

μπορούν να θεωρηθούν ως απάντηση στην αιτίασή του οι σκέψεις 31 και 32 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, από τις οποίες προκύπτει ότι, εφόσον δεν του ανατέθηκε κανένα καθήκον κατά την περίοδο από 1η Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, δεν μπορούσε να αξιολογηθεί με την ΕΕΣ 2004 για την περίοδο αυτή. Παραλείποντας να διαπιστώσει ότι η ΕΕΣ 2004 ήταν παράνομη, καθόσον αποσιωπήθηκε η κατάσταση επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει ο αναιρεσείων μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004, το Δικαστήριο ΔΔ παρέβη, επιπλέον, το άρθρο 43 του ΚΥΚ και τις ΓΕΔ, βάσει των οποίων από την ΕΕΣ πρέπει να προκύπτει η πραγματική υπηρεσιακή κατάσταση του ενδιαφερομένου κατά την περίοδο αναφοράς, δηλαδή εν προκειμένω από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Λόγω της αποσιωπήσεως αυτής, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι στερήθηκε της δυνατότητας να επικαλεστεί την ΕΕΣ 2004 για να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με την ανώμαλη κατάσταση επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία περιήλθε και για να την υποχρεώσει να θεραπεύσει την κατάσταση αυτή.

³⁶ Δεύτερον, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο ΔΔ εκτίμησε εσφαλμένως τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του και στήριξε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε αντιφατική αιτιολογία, με συνέπεια την προσβολή των δικονομικών του δικαιωμάτων και την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, καθόσον, αφενός, αποσιώπησε ότι καταρτίστηκε απλοποιημένη έκθεση για το 2004 προκειμένου να καλυφθεί η περίοδος από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004 και, αφετέρου, έκρινε με τις σκέψεις 30 και 31 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως ότι ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να αξιολογηθεί για την εν λόγω περίοδο, διότι δεν του ανατέθηκε κανένα καθήκον, ενώ μια τέτοια αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε με την απλοποιημένη έκθεση για το 2004 και έπρεπε, σύμφωνα με τη νομολογία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2005, *Merladet* κατά Επιτροπής, T-198/04, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-403 και II-1833, σκέψη 43), να αντανakλάται στην ΕΕΣ 2004.

³⁷ Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του πρώτου λόγου αναιρέσεως.

³⁸ Κατά την Επιτροπή, ο αναιρεσείων βάλλει, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, κατά του συμπεράσματος του Δικαστηρίου ΔΔ ότι δεν μπορούσε να αξιολογηθεί για

την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, την οποία καλύπτει η απλοποιημένη έκθεση για το 2004, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ΕΕΣ 2004, διότι δεν του είχε ανατεθεί κανένα καθήκον κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Το συμπέρασμα του Δικαστηρίου ΔΔ δεν είναι αντίθετο ούτε προς το άρθρο 43 του ΚΥΚ ούτε προς το άρθρο 4, παράγραφος 3, των ΓΕΔ, καθόσον οι διατάξεις αυτές δεν επιβάλλουν υποχρέωση βαθμολογήσεως του ενδιαφερομένου με την απλοποιημένη έκθεση και, ως εκ τούτου, με την ΕΕΣ, όσον αφορά το χρονικό διάστημα που καλύπτει η απλοποιημένη έκθεση. Επιπλέον, από την προβληθείσα αιτίαση δεν καθίσταται σαφές ποιο έννομο συμφέρον έχει ο αναιρεσείων να ζητήσει την αναίρεση της πρωτόδικης απόφασεως για τον λόγο ότι το Δικαστήριο ΔΔ υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως διαπιστώνοντας ότι η απλοποιημένη έκθεση για το 2004 και η ΕΕΣ 2004, της οποίας η πρώτη αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα, ήσαν νόμιμες. Συγκεκριμένα, ο αναιρεσείων δεν μπορεί να προσδοκά εξ αυτού του αιτήματος ουδεμία τροποποίηση της απλοποιημένης εκθέσεως για το 2004 και, ως εκ τούτου, της ΕΕΣ 2004, όπως την απονομή πρόσθετων μονάδων βαθμολογίας ή τη διαφορετική αξιολόγησή του για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, κατά τη διάρκεια της οποίας δεν του ανατέθηκε κανένα καθήκον.

- ³⁹ Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο ΔΔ δεν έκρινε, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι ουδέποτε καταρτίστηκε απλοποιημένη έκθεση για το 2004.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- ⁴⁰ Ο αναιρεσείων προσάπτει, πρώτον, στο Δικαστήριο ΔΔ ότι δεν απάντησε στην προβληθείσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 αιτίασή του περί αποκρύψεως, με την ΕΕΣ 2004, της καταστάσεως επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004. Υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο ΔΔ εξέτασε εσφαλμένως την αιτίαση αυτή, εκτιμώντας ότι, υπό την κάλυψή της, βάλλει κατά της ΕΕΣ 2004, κατά το μέτρο που δεν περιείχε αξιολόγηση των επιδόσεών του για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004.

- 41 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο λόγος αναιρέσεως που αφορά παράλειψη του Δικαστηρίου ΔΔ να απαντήσει σε λόγο ή σε αιτίαση που προβλήθηκε πρωτοδικώς ομοιάζει, κατ' ουσίαν, με επίκληση παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το οποίο ισχύει για το Δικαστήριο ΔΔ δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του παραρτήματος I του ίδιου Οργανισμού.
- 42 Μολονότι η υποχρέωση του Δικαστηρίου ΔΔ να αιτιολογεί τις αποφάσεις του δεν σημαίνει ότι οφείλει να απαντά λεπτομερώς σε κάθε επιχείρημα που προβάλλουν οι διάδικοι, ιδίως αν δεν είναι αρκούντως σαφές και ακριβές και δεν στηρίζεται σε πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2001, C 274/99 P, Connolly κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-1611, σκέψη 121, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-197/99 P, Βέλγιο κατά Επιτροπής Συλλογή 2003, σ. I-8461, σκέψη 81), εντούτοις συνεπάγεται ότι πρέπει, τουλάχιστον, να εξετάζει κάθε προβαλλόμενη ενώπιόν του προσβολή δικαιώματος (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου Schröder κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 50 ανωτέρω, σκέψη 24, και της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-167/06 P, Κομνηνού κ.λπ. κατά Επιτροπής, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 22).
- 43 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 που προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, ο αναιρεσείων εξέθεσε τα ακόλουθα:

«Η προβαλλόμενη [ΕΕΣ], αν και όπως προκύπτει πέραν πάσης αμφιβολίας από τον τίτλο της, αφορά όλο το έτος 2004, αναλύει και περιέχει αιτιολογίες, μόνο για την περίοδο από 1ης Μαΐου έως 31 Δεκεμβρίου 2004, αγνοώντας παντελώς το πρώτο κρίσιμο διάστημα από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, χωρίς να αναφέρει ούτε το βαθμό που είχε τεθεί στη, σχετική με αυτό το διάστημα, απλοποιημένη έκθεση [για το 2004]. Την εσφαλμένη αυτή κρίση επαναλαμβάνει η [...] απόφαση [της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 4ης Νοεμβρίου 2005, περί απορρίψεως της διοικητικής μου ενστάσεως].»

- 44 Από την ως άνω επιχειρηματολογία δεν προκύπτει με σαφήνεια και ακρίβεια ότι πρόθεση του αναιρεσειόντος ήταν να προβάλει ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ την αιτίαση ότι η Επιτροπή απέκρυψε με την ΕΕΣ 2004 την κατάσταση επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία αυτός είχε περιέλθει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004. Η μνεία του γεγονότος ότι η ΕΕΣ 2004 δεν αναφέρει τον «βαθμό που είχε τεθεί στην [απλοποιημένη έκθεση για το 2004]» υπονοεί μάλιστα ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο ΔΔ, σκοπός του αναιρεσειόντος ήταν να προσβάλει την ΕΕΣ 2004, καθόσον δεν περιείχε ούτε, ενδεχομένως, παρέπεμπε σε κάποια αξιολόγηση των προσόντων του βάσει της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004. Ενόψει του ασαφούς και αμφίσημου χαρακτήρα της αιτιάσεως που ο αναιρεσειών προέβαλε κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Δικαστήριο ΔΔ ότι κακώς έκρινε, όπως προκύπτει από τη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι ο αναιρεσειών του ζήτησε να αναγνωρίσει ότι η ΕΕΣ 2004 ήταν παράνομη, καθόσον η απόδοσή του, οι ικανότητές του και η συμπεριφορά του στην υπηρεσία κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004 δεν αποτέλεσαν αντικείμενο αξιολογήσεως. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Δικαστήριο ΔΔ ότι δεν απάντησε σε αιτίαση περί αποκρύψεως, με την ΕΕΣ 2004, της καταστάσεως επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία είχε περιέλθει ο αναιρεσειών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004.
- 45 Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, κατά το μέτρο που στηρίζεται σε παράβαση της υποχρεώσεως του Δικαστηρίου ΔΔ να αιτιολογεί τις αποφάσεις του.
- 46 Δεύτερον, ο αναιρεσειών προσάπτει στο Δικαστήριο ΔΔ ότι παρέβη το άρθρο 43 του ΚΥΚ και τις ΓΕΔ, καθόσον δεν διαπίστωσε ότι η ΕΕΣ 2004 ήταν παράνομη στο μέτρο που η Επιτροπή απέκρυψε την κατάσταση επαγγελματικού αποκλεισμού στην οποία αυτός είχε περιέλθει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 30ής Απριλίου 2004.
- 47 Ωστόσο, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο αναιρεσειών εγκύρως προέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ την αιτίαση επί της οποίας στηρίζεται, εν προκειμένω, η επιχειρηματολογία του (βλ. σκέψη 44 ανωτέρω). Αν επιτρεπόταν στον διάδικο να προβάλει για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου ισχυρισμό που δεν προέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ, τούτο θα σήμαινε ότι ο διάδικος αυτός θα είχε

τη δυνατότητα να υποβάλει στην κρίση του Πρωτοδικείου, του οποίου η αναίρετική αρμοδιότητα είναι περιορισμένη, διαφορά με ευρύτερο αντικείμενο από εκείνη που εκδίκασε το Δικαστήριο ΔΔ. Η αναίρετική αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου, πάντως, περιορίζεται στην εκτίμηση της νομικής λύσεως που δόθηκε κατόπιν εξετάσεως των ισχυρισμών επί των οποίων διεξήχθη συζήτηση στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2002, C-24/01 P και C-25/01 P, Glencore και Compagnie Continentale κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-10119, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Νοεμβρίου 2008, T-390/07 P, Spreiser κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-B-1-63 και II-B-1-427, σκέψη 35).

- 48 Επομένως, ο πρώτος λόγος αναίρεσεως είναι απορριπτός ως απαράδεκτος, καθόσον το Πρωτοδικείο καλείται να λάβει θέση επί αιτιάσεως για την οποία δεν διεξήχθη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ.
- 49 Τρίτον, ο αναιρεσείων προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Δικαστήριο ΔΔ ότι δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του και στήριξε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε αντιφατική αιτιολογία, με συνέπεια την προσβολή των δικονομικών του δικαιωμάτων και την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου καθόσον έκρινε, αφενός, ότι δεν καταρτίστηκε απλοποιημένη έκθεση για το 2004 και, αφετέρου, με τις σκέψεις 30 και 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο αναιρεσείων δεν μπορούσε αξιολογηθεί για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, διότι δεν του είχε ανατεθεί κανένα καθήκον, ενώ μια τέτοια αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε με την απλοποιημένη έκθεση για το 2004.
- 50 Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι αιτιάσεις σχετικά με τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών και την εκτίμηση που περιέχει συναφώς η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι παραδεκτές κατ' αναίρεση, μόνον εφόσον ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο ΔΔ είτε προέβη σε διαπιστώσεις, η ανακρίβεια του περιεχομένου των οποίων προκύπτει από τη δικογραφία, είτε παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2007, C-229/05 P, ΡΚΚ και ΚΝΚ κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-439, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και απόφαση του Πρωτοδικείου της

19ης Σεπτεμβρίου 2008, T-253/06 P, Chassagne κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-B-1-43 και II-B-1-295, σκέψη 57). Προβάλλεται επίσης παραδεκτώσ κατ' αναίρεση και ο λόγος που αφορά ατελή εξέταση των πραγματικών περιστατικών (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-8375, σκέψεις 392 έως 405, και απόφαση Chassagne κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 57).

- 51 Εν προκειμένω, ο αναιρεσιών υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι το Δικαστήριο ΔΔ προέβη σε ατελή εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του και στήριξε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε αντιφατική αιτιολογία. Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο ΔΔ ουδέποτε έκρινε ότι δεν καταρτίστηκε απλοποιημένη έκθεση για το 2004, της οποίας έγινε μάλιστα μνεία, με το ιστορικό της διαφοράς, στη σκέψη 13 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως. Επιπλέον, το Δικαστήριο ΔΔ δεν διαπίστωσε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι η απλοποιημένη έκθεση για το 2004 περιείχε αξιολόγηση της αποδόσεως, των ικανοτήτων και της συμπεριφοράς του αναιρεσιώντος στην υπηρεσία για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, ούτε ότι του απονεμήθηκε βαθμός επ' αυτής της βάσεως. Συναφώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Δικαστήριο ΔΔ προέβη, κατ' αυτόν τον τρόπο, σε ατελή εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του. Πράγματι, στην απλοποιημένη έκθεση για το 2004, η οποία είχε επισυναφθεί σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής, ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής αναφέρει με σαφήνεια και ακρίβεια ότι, στο μέτρο που η οριστική τοποθέτηση του αναιρεσιώντος πραγματοποιήθηκε μόλις την 1η Μαΐου 2004, ήταν πολύ δυσχερής η αξιολόγηση της αποδόσεως, των ικανοτήτων και της συμπεριφοράς του στην υπηρεσία για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004. Αποκλειστικώς και μόνο για να ληφθεί υπόψη, προς το συμφέρον του αναιρεσιώντος, για ενδεχόμενη προαγωγή ή εξέλιξη της σταδιοδρομίας του, ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής διευκρίνισε ακολούθως ότι μπορούσε να συναχθεί, ενείδει τεκμηρίου, η ύπαρξη μιας συνέχειας με την προηγούμενη αξιολόγηση του αναιρεσιώντος και να βαθμολογηθεί αυτός αναλόγως. Πάντως, ο πρωτοβάθμιος βαθμολογητής δεν βαθμολόγησε τον αναιρεσιώντα με την απλοποιημένη έκθεση για το 2004, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, των ΓΕΔ.

- 52 Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτός ως αβάσιμος, κατά το μέτρο που προσάπτεται στο Δικαστήριο ΔΔ ότι δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του και ότι στήριξε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε αντιφατική αιτιολογία, με συνέπεια την προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων του αναιρεσείοντος και την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.
- 53 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως εν μέρει αβάσιμος και εν μέρει απαράδεκτος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που αφορά πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησεως κατά την απόρριψη της αιτιάσεως περί ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 λόγω αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Με τον δεύτερο λόγο, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το Δικαστήριο ΔΔ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησεως των αποφάσεών του, απορρίπτοντας ως αλυσιτελή και, ως εκ τούτου, χωρίς να εξετάσει επί της ουσίας, με τη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την αιτίαση που προέβαλε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, περί αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004. Μια αιτίαση μπορεί εγκύρως να απορριφθεί είτε ως αόριστη είτε ως νόμω ή ουσία αβάσιμη, αλλά όχι ως «αλυσιτελής». Στηριζόμενο σε αυτό το σκεπτικό, το Δικαστήριο ΔΔ παρέλειψε στην πραγματικότητα να αποφανθεί επί μιας εκ των αιτιάσεων που προβλήθηκαν με την προσφυγή-αγωγή. Ο αναιρεσείων φρονεί ότι έχει συμφέρον να επιλυθεί το ζήτημα της αρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004, στο μέτρο που τυχόν αναρμοδιότητά του θα δικαιολογούσε αφ' εαυτής την ακύρωση της ΕΕΣ 2004. Επιπροσθέτως, μέσω της εξετάσεως του ζητήματος αυτού θα μπορούσε να διαπιστωθεί σε ποια θέση είχε πραγματικά τοποθετηθεί ο αναιρεσείων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004 και να προσδιοριστεί, συναφώς, η έκταση της αυθαιρεσίας της διοικήσεως στην περίπτωση του.

- 55 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του δεύτερου λόγου αναιρέσεως. Η αναρμοδιότητα του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004 δεν συνιστά ουσιώδες ελάττωμα εφόσον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ήταν αδύνατη οποιαδήποτε αξιολόγηση του αναιρεσειόντος για την περίοδο που καλύπτει η απλοποιημένη έκθεση για το 2004, ήτοι από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004. Ο αναιρεσειών δεν έχει συμφέρον να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της απορρίψεως, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, της αιτιάσεως περί αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004, δεδομένου ότι δεν απέδειξε ότι το ζήτημα της αρμοδιότητας θα μπορούσε να έχει επηρεάσει το περιεχόμενο της εκθέσεως αυτής και, κατ' επέκταση, της ΕΕΣ 2004.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 56 Στο μέτρο που με τον επίμαχο λόγο αναιρέσεως ο αναιρεσειών προσάπτει στο Δικαστήριο ΔΔ ότι δεν απάντησε στην προβληθείσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 αιτίασή του περί αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004, για τον λόγο ότι με την ΕΕΣ 2004 αγνοήθηκε «παντελώς» η περίοδος από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου 2004, και ότι, με τον τρόπο αυτό, παρέβη την υποχρέωσή του να αιτιολογεί τις αποφάσεις του (βλ. σκέψεις 41 και 42 ανωτέρω), διευκρινίζεται ότι οι αποφάσεις του Δικαστηρίου ΔΔ πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες προκειμένου το Πρωτοδικείο να είναι σε θέση να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2007, C-311/05 P, *Naipes Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ*, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ επίσης, επ' αυτού και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2006, C-397/03 P, *Archer Daniels Midland και Archer Daniels Midland Ingredients κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2006, σ. I-4429, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 57 Από τη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε την προαναφερθείσα αιτίαση ως αλυσιτελή με την αιτιολογία, η οποία αναπτύχθηκε στις σκέψεις 30 έως 32 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η περίοδος που καλύπτει η απλοποιημένη έκθεση για το 2004 δεν μπορούσε να αποτελέσει νόμιμη βάση για την αξιολόγηση, με την ΕΕΣ 2004, της αποδόσεως, των ικανοτήτων και της συμπεριφοράς του αναιρεσειόντος στην

υπηρεσία, εφόσον δεν του είχε ανατεθεί κατά το χρονικό αυτό διάστημα κανένα καθήκον το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο αξιολογήσεως.

- 58 Η συλλογιστική που ακολούθησε συναφώς το Δικαστήριο ΔΔ είναι αρκούντως σαφής και κατανοητή. Πέραν τούτου, είναι ικανή να αιτιολογήσει το συμπέρασμα προς στήριξη του οποίου αναπτύχθηκε. Επομένως, η αιτίαση περί παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 59 Στο μέτρο που με τον επίμαχο λόγο αναιρέσεως ο αναιρεσείων ισχυρίζεται επίσης ότι το Δικαστήριο ΔΔ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας ως αλυσιτελή και, κατά συνέπεια, χωρίς να εξετάσει επί της ουσίας, την αιτίαση που προέβαλε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, περί αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σε αντίθεση προς τα όσα υποστηρίζει ο αναιρεσείων, ο κοινοτικός δικαστής μπορεί να απορρίψει ένα λόγο ή μια αιτίαση ως αλυσιτελή, όταν διαπιστώνει ότι δεν μπορεί, σε περίπτωση που είναι βάσιμος ή βάσιμη, να επιφέρει την επιδιωκόμενη ακύρωση (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, C-46/98 P, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-7079, σκέψη 38, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-76/01 P, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-10091, σκέψη 52).
- 60 Εξάλλου, από την αίτηση αναιρέσεως δεν προκύπτει ότι ο αναιρεσείων ανέπτυξε συγκεκριμένη επιχειρηματολογία, η οποία να πληροί την απορρέουσα τόσο από άρθρο 138, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας όσο και από τη νομολογία απαίτηση περί ελλείψεως αοριστίας, όπως αυτή υπενθυμίστηκε στις ανωτέρω σκέψεις 30 και 31, προκειμένου να αποδείξει ότι η αιτίαση που προβλήθηκε πρωτοδίκως στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, περί αναρμοδιότητας του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που κατάρτισε την απλοποιημένη έκθεση για το 2004, θα μπορούσε, σε περίπτωση που ήταν βάσιμη, να επιφέρει την ακύρωση της ΕΕΣ 2004.

- 61 Επομένως, η αιτίαση που αφορά πλάνη περί το δίκαιο πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 62 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως που αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και πεπλανημένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων κατά την απόρριψη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Με τον τρίτο λόγο, ο αναιρεσείων προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Δικαστήριο ΔΔ ότι παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να αιτιολογεί τις αποφάσεις του και ότι εκτίμησε εσφαλμένως τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιόν του, στηριζόμενο με τη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στα πλασματικά καθήκοντα στα οποία αναφερόταν το τμήμα 3.1 «Περιγραφή της θέσεως» της ΕΕΣ 2004 για να απορρίψει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 περί παραβιάσεως του κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως. Το Δικαστήριο ΔΔ όφειλε, συναφώς, να λάβει υπόψη μόνον τα προδήλως υποδεέστερα του βαθμού του καθήκοντα τα οποία του ανατέθηκαν συγκεκριμένα από 1ης Μαΐου 2004, ήτοι από την ημερομηνία ενάρξεως της αναδρομικής ισχύος της από 19 Μαΐου 2004 αποφάσεως περί ανατοποθετήσεώς του «προς το συμφέρον της υπηρεσίας». Μνεία των καθηκόντων αυτών έγινε, αφενός, με την αυτοαξιολόγησή του και με τα γενικής φύσεως σχόλια του πρωτοβάθμιου βαθμολογητή που περιείχε η ΕΕΣ 2004 και, αφετέρου, με το προοριζόμενο για τον φάκελό του υπηρεσιακό σημείωμα που συνέταξε ο προϊστάμενος της μονάδας F.2 της ΓΔ «Γεωργία», σχετικά με τη συζήτηση που διεξήχθη στις 16 Φεβρουαρίου, κατόπιν της αυτοαξιολογήσεως που κατάρτισε ο προσφεύγων, στις 2 Φεβρουαρίου 2006. Κατά συνέπεια, μόνον τα καθήκοντά του που αφορούσαν το κλείσιμο παλαιών φακέλων συγχρηματοδοτήσεων της Επιτροπής με ανενεργά υπόλοιπα, καθώς και τη σύνταξη αποφάσεων περί παραιτήσεως από τις αντίστοιχες απαιτήσεις έπρεπε να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο ΔΔ στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς του.

- 64 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τρίτου λόγου αναιρέσεως ως απαραδέκτου για τον λόγο ότι, με αυτόν, ο αναιρεσείων ζητεί νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία, πλην της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου τους, δεν εμπίπτει στην αναιρετική αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου. Εν πάση περιπτώσει, όπως τόνισε το Δικαστήριο ΔΔ στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι ανατέθηκαν στον αναιρεσείοντα καθήκοντα που δεν αντιστοιχούν στον βαθμό του δεν συνιστά λόγο ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, η οποία είχε ως αντικείμενο απλώς και μόνον την αξιολόγησή του σε σχέση με τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 65 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, εφόσον ένας από τους ισχυρισμούς που δέχθηκε το Δικαστήριο ΔΔ αρκεί για να δικαιολογήσει το διατακτικό της αποφάσεώς του, οι πλημμέλειες που πλήττουν ενδεχομένως άλλον ισχυρισμό, στον οποίο επίσης αναφέρεται η εν λόγω απόφαση, δεν ασκούν εν πάση περιπτώσει επιρροή στο ως άνω διατακτικό, οπότε ο λόγος αναιρέσεως στο πλαίσιο του οποίου προβάλλονται είναι αλυσιτελής και πρέπει να απορριφθεί (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Ιουνίου 1994, *de Compte κατά Κοινοβουλίου*, C-326/91 P, Συλλογή 1994, σ. I-2091, σκέψη 94, και της 29ης Απριλίου 2004, *C-496/99 P*, Επιτροπή κατά *CAS Succhi di Frutta*, Συλλογή 2004, σ. I-3801, σκέψη 68).
- 66 Υπογραμμίζεται ότι, για να απορρίψει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, περί παραβιάσεως του κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως, το Δικαστήριο ΔΔ δεν στηρίχθηκε, με τη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μόνο στην αιτιολογία ότι «είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβιάσεως του κανόνα της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως», αλλά έκρινε επίσης, με τη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και «ως εκ περισπού», ότι «[η επιχειρηματολογία που προβλήθηκε προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004], καίτοι θα μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς κατά της αποφάσεως με την οποία του ανατέθηκαν τα [οικεία] καθήκοντα [...], δεν ασκεί αφ' εαυτής επιρροή για τη νομιμότητα της ΕΕΣ 2004, καθόσον η διοικητική αυτή πράξη αφορούσε,

σύμφωνα με το άρθρο 43 του ΚΥΚ και το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, των ΓΕΔ, απλώς και μόνον την αξιολόγηση των ικανοτήτων, της αποδόσεως και της συμπεριφοράς του [...] στην υπηρεσία».

- 67 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο αναιρεσείων ζητεί μόνον την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, χωρίς να βάλλει κατά της αιτιολογίας που παρατέθηκε ως εκ περισσού προς στήριξη της απορριπτικής αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ, ούτε να ισχυρίζεται ότι η ως άνω αιτιολογία είναι αφ' εαυτής ανεπαρκής για να δικαιολογήσει την πρωτόδικη απόφαση. Πάντως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η αιτίαση που στρέφεται κατά της βασικής αιτιολογίας με την οποία απορρίφθηκε ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 είναι βάσιμη, η απόρριψη αυτή εξακολουθεί να είναι νομικώς δικαιολογημένη, λαμβανομένης υπόψη της παρατεθείσας ως εκ περισσού από το Δικαστήριο ΔΔ αιτιολογίας, την οποία ο αναιρεσείων δεν αμφισβήτησε.
- 68 Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελής και ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου που αφορά, κατ' ουσίαν, εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', Κανονισμού Διαδικασίας κατά την απόρριψη του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου και του έβδομου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 69 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο να επανεξετάσει την εκ μέρους του Δικαστηρίου ΔΔ απόρριψη του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου και του έβδομου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 ως απαραδέκτων με την αιτιολογία ότι είχαν διατυπωθεί αορίστως. Οι ως άνω λόγοι ακυρώσεως προβλήθηκαν με εμπειριστατωμένο τρόπο, ιδίως στα σημεία 8 έως 15 του δικογράφου της προσφυγής-αγωγής. Η βασιμότητα των

λόγων αυτών επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από τη μακρά περίοδο επαγγελματικού αποκλεισμού του αναιρεσειόντος μεταξύ της 1ης Απριλίου 2003 και της 30ής Απριλίου 2004, η οποία διαπιστώθηκε από το Δικαστήριο ΔΔ τόσο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση όσο και με την απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 22ας Νοεμβρίου 2007, F-67/05, Μιχαήλ κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-375 και II-A-1-2063).

- 70 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τετάρτου λόγου αναιρέσεως ως अपαραδέκτου για τον λόγο ότι, και με αυτόν, ο αναιρεσειών ζητεί νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία δεν εμπίπτει στην ανααιρετική αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 71 Όπως υπενθυμίστηκε στις ανωτέρω σκέψεις 30 και 31, από το άρθρο 138, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, καθώς και από τη νομολογία προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να προσδιορίζει επακριβώς τα επικρινόμενα στοιχεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η αναίρεση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν με συγκεκριμένο τρόπο το αίτημα αυτό. Δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να αναζητά στα παραρτήματα, τα οποία έχουν ως μόνη λειτουργία την παροχή αποδεικτικών και διευκρινιστικών στοιχείων, τα νομικά επιχειρήματα που θα μπορούσε να θεωρήσει ως βάση της αιτήσεως αναιρέσεως (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørdindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 97).
- 72 Στο μέτρο που, με τον τέταρτο λόγο, προσάπτεται κατ' ουσία στο Δικαστήριο ΔΔ ότι εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας στην υπό κρίση υπόθεση, ο αναιρεσειών παραπέμπει απλώς και μόνο στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής που επισυνάπτεται στο παράρτημα της αιτήσεως αναιρέσεως και ιδίως στα σημεία 8 έως 15 του

δικογράφου αυτού, χωρίς να εκθέτει με επαρκή σαφήνεια τα νομικά επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη της αιτιάσεώς του και, ειδικότερα, τους λόγους για τους οποίους φρονεί ότι ο τρίτος, ο τέταρτος, ο πέμπτος, ο έκτος και ο έβδομος λόγος ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004 πληρούσαν τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 73 Επιπροσθέτως, και καθόσον, στο πλαίσιο του ίδιου λόγου, ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο να εξετάσει εκ νέου την εκ μέρους του Δικαστηρίου ΔΔ απόρριψη με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου, του έκτου και του έβδομου λόγου ακυρώσεως της ΕΕΣ 2004, δεν προβάλλεται συναφώς κανένα νομικό επιχείρημα.
- 74 Λόγος αναιρέσεως με αυτά τα χαρακτηριστικά δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο νομικής εκτιμήσεως που να καθιστά δυνατό τον έλεγχο νομιμότητας που ασκεί το Πρωτοδικείο.
- 75 Επομένως, ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος.
- 76 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως εν μέρει απαράδεκτη και, κατά τα λοιπά, αβάσιμη.

4. *Επί των δικαστικών εξόδων*

- 77 Σύμφωνα με το άρθρο 148, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Πρωτοδικείο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 78 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, το οποίο έχει εφαρμογή και κατ' αναίρεση δυνάμει του άρθρου 144 του κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 79 Δεδομένου ότι ο αναιρεσείων ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, ο αναιρεσείων θα φέρει τα δικαστικά έξοδα του, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (αναιρετικό τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Χρήστος Μιχαήλ φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Jaeger

Azizi

Pelikánová

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Νοεμβρίου 2009.

(υπογραφές)